

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 363/2021
01.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела кршење закона од стране судије у покушају из члана 360. став 1. у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ненада Михајловића, поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К број 7/19 од 16.12.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 98/21 од 08.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К број 7/19 од 16.12.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 98/21 од 08.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К број 7/19 од 16.12.2020. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика у покушају из члана 360. став 1. у вези члана 30. КЗ, за које јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена у року проверавања од 5 година од дана правноснажности пресуде не понови или учини ново кривично дело.

Истом пресудом, обавезана је окривљена АА да Вишем суду у Лесковцу на име судског паушала плати износ од 30.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 98/21 од 08.02.2021. године, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Лесковцу, па је преиначена пресуда Вишег суда у Лесковцу К број 7/19 од 16.12.2020. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљену АА за кривично дело кршење закона од стране судије у покушају из члана 360. став 1. у вези члана 30. КЗ, за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у

трајању од 1 године, која ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује у ... у улици ... број .., уз примену електронског надзора, а које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању од преко 6 часова, или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, остатак казне затвора издржаће у заводу за извршење казне затвора, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу, у осталом делу и жалба браниоца окривљене АА у целости, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Ненад Михајловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или тако што ће побијане пресуде преиначити у погледу одлуке о казни и окривљеној изрећи знатно блажу санкцију-меру упозорења, на тај начин што ће утврдити казну затвора испод запрећене казне за предметно кривично дело и одредити да се иста неће извршити уколико окривљена у року проверавања од 1 године не учини ново кривично дело, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, а да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење изречене казне затвора.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Бранилац окривљене АА, у захтеву наводи да је другостепени суд повредио закон на штету окривљене, јер је преиначењем првостепене пресуде у делу одлуке о казни и осудом окривљене на казну затвора у трајању од 1 године, прекорачио предлог из жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу КТ број 10/19 од 04.01.2021. године, у којој је предложено да се окривљена осуди на казну затвора без условљавања из чега произилази да се окривљеној могла изрећи само казна ефективног затвора у оноликом трајању колико је то утврђено првостепеном пресудом, али не и казна затвора у дужем трајању, па будући да другостепени суд није поступио на тај начин, другостепеном пресудом је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП.

За извршење кривичног дела кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика из члана 360. став 1. КЗ, запрећена је казна затвора од 6 месеци до 5 година.

Институт ублажавања казне прописан одредбом члана 56. КЗ представља могућност да се окривљеном казна ублажи испод границе прописане законом или да се изрекне блажа казна под одређеним условима, али то не представља обавезу суда, да у сваком случају то и учини.

Из списка предмета произилази да је Виши јавни тужилац у Лесковцу изјавио је жалбу на првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се окривљена АА осуди на ефективну казну затвора, тако да је другостепени суд, поступајући по тој жалби, овлашћен да окривљену АА осуди на тежу кривичну санкцију и да том приликом сам цени утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљене и коначно, дајући тим околностима адекватан значај, изрекне кривичну санкцију у оквиру запређене казне за кривично дело за које је оглашена кривом, без обзира на то што у жалби јавног тужиоца предложено да се изрекне казна ефективног затвора, без прецизирања у коликом трајању.

По налажењу Врховног касационог суда, околност да је изреченом условном осудом од стране првостепеног суда утврђена казна затвора у краћем временском трајању, код постојања жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу у погледу одлуке о кривичној санкцији, не представља ограничење за другостепени суд да окривљену осуди на казну затвора у дужем временском трајању од оне казне затвора која је утврђена првостепеном пресудом. Ово стога, што у случају преиначења првостепене одлуке у погледу кривичне санкције, а по жалби јавног тужиоца у том правцу, другостепени суд сам цени околности прописане чланом 54. КЗ, даје им адекватан значај и није у обавези да примени члан 56. КЗ, иако је то првостепени суд учинио.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, оценио као неосноване.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих повреда закона из члана 439. став 1. и 2. ЗКП, на које се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА указује наводима да окривљена није могла да буде оглашена кривом због извршења кривичног дела кршење закона од стране судије у покушају из члана 360. став 1. у вези члана 30. КЗ, јер покушај овог кривичног дела није могућ, већ је могла да буде оглашена кривом само због извршења свршеног облика овог кривичног дела, јер је на наведени начин бранилац окривљене захтев за заштиту законитости у овом делу, поднео на штету окривљене, што не представља правац у ком бранилац окривљене може поднети овај ванредни правни лек.

Врховни касациони суд није упуштао ни у оцену истакнуте повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА иста образложена тиме да је другостепени суд повредио одредбу члана 54. КЗ приликом оцене отежавајућих и олакшавајућих околности на страни окривљене, што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети овај ванредни правни лек.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**